

ETAP 10 · TYMCZASOWA SŁUŻBA PUBLICZNA · KARTA POUFNA

Rola 4 — Obserwator opozycyjny

Partyjna sprawność miesza się z autorytetem publicznym, danymi państwa i podwójną lojalnością.

KARTA POUFNA

Przeznacz ten dokument wyłącznie osobie odgrywającej wskazaną rolę. Karta może zostać ujawniona dopiero w fazie rekonstrukcji.

Cele

- odróżnienie profesjonalnej integracji osób od kolonizacji instytucji;
- analiza podwójnej lojalności i nieformalnych kanałów;
- wykrywanie przechwycenia procedury;
- projektowanie ochrony archiwum i danych;
- ustalenie indywidualnej odpowiedzialności bez odpowiedzialności zbiorowej.

Sytuacja wspólna

Po zmianie politycznej administracja Republiki Norlandzkiej potrzebuje personelu do obsługi dużych wydarzeń publicznych. Zaproponowano czasowe zatrudnienie pięciuset członków Służby. Centralny dowódca chce przenieść gotowe jednostki wraz z ich dotychczasowymi kierownikami, argumentując ciągłością i sprawnością. Urząd publiczny nie ma procedury oceny konfliktów interesów ani inwentaryzacji danych znajdujących się w rękach formacji.

Grupa ma opracować ramę przejściową. Nie projektuje działań policyjnych; koncentruje się na statusie, danych, nadzorze, podległości i odwracalności.

Karta poufna. Uczestnik czyta wyłącznie poniższą rolę. Pełny opis właściwego etapu pozostaje u prowadzącego do fazy ujawnienia.

Rola 4 — Obserwator opozycyjny

Materiał obowiązkowy

1. formalny i faktyczny łańcuch podległości przed i po transferze;
2. nieformalne żądanie centralnego dowódcy oraz reakcję pełnomocnika;
3. wszystkie decyzje o dostępie do danych;
4. różnicę między uznaniem doświadczenia a zachowaniem stopnia;
5. kryteria indywidualnego naboru;
6. mechanizm ochrony archiwum;
7. dowody presji czasu i to, które zabezpieczenia próbowano nią uchylić;
8. materiał odciążający wskazujący na realną potrzebę ciągłości;
9. ryzyko odpowiedzialności zbiorowej;
10. kontrfaktyczny plan zapewnienia usługi bez transferu całych zespołów.

Dodatek: porównanie wariantów osoby 3

Nie znasz prawdziwego wariantu przed ujawnieniem. Zapisz: podstawę wyboru osoby 2, zachowania zgodne i niezgodne z próbą, liczbę pytań, dodatki wykonawcy, reakcję na korektę, próby uzyskania dostępu, alternatywne wyjaśnienia i zabezpieczenia. Nie nazywaj nikogo infiltratorem bez ujawnienia karty; przedtem używaj wyłącznie opisów zachowania.